Chinese Jongeren 新一代 CJO Organisatie

Jongeren Pagina

(schoon)Ouders!

Het is een feit, ik ben bijna een dertiger. Vroeger vond ik dat als je dertig was al echt aan huisje, boompje en beestje moest doen. Die gedachte heb ik al lang weer overboord gegooid. Biologisch gezien ben ik dan wel al bijna dertig, maar zo voel ik me niet (alhoewel ik niet weet hoe je je moet voelen als je dertig bent?). Ik voel me niet oud in ieder geval. Ik zie er niet uit alsof ik dertig ben. Men schat mij nog steeds onder de vijfentwintig (joepie!). Maar naarmate het leven vordert, moeten er ook strevens gehaald worden. Zo ben ik pas geleden getrouwd (niet om alleen een streven te halen, maar om de liefde). Ik ben tevreden met mijn nieuwe situatie. We leven verder zoals altijd. Het enige wat anders is is dat we nu allebei een ring dragen die ons figuurlijk bindt.

Trouwen is blijkbaar niet alleen voor jezelf: je krijgt er een hele nieuwe familie bij. En daar moet je rekening mee houden en dat is echt niks voor mij. Je dacht je (schoon)ouders tevreden te hebben gesteld om na lang samenwonen te gaan trouwen. Je denkt, zo…nu ben ik van dat gezeik af. Maar mooi niet. Ze laten je heel even met rust en dan begint het gezeik opnieuw. Dan komt de vraag; ben je al zwanger? Gatver, hebben we dat weer. Laat me met rust! Ben ik een broedmachine of zo! Heb ik niks te doen of zo!

Echt, hoe sommige ouders zo je hele leven kunnen blijven pushen. Eerst toen je klein was: kreeg je steeds te horen dat je het goed moest doen op school. Je werd steeds vergeleken met je nichten en neven. En daarna pushen ze je om een verstandige studiekeuze te maken en een goedbetaalde baan te zoeken (allemaal goedbedoeld naturlijk, dat snap ik ook wel). Wanneer je eenmaal een relatie krijgt verandert de richting en krijg je gepush vanuit die kant. Alsof we zelf niet kunnen denken. Alsof ik zelf niet ook al aan het denken ben aan een kind. Ben heus niet achterlijk om te weten dat mijn lijf ook ouder wordt. Dat gepush weerhoudt mij alleen maar. En wedden dat wanneer er eenmaal een kind is, de vraag wordt gesteld wanneer de tweede komt en de opmerking dat je deze niet te lang op zich zou moeten laten wachten?!

Omdat ik nu zelf ervaar hoe het is om constant gevraagd te worden over wat en hoe en wanneer, doe ik dit niet meer bij mijn eigen vrienden. Ik ben een ontzettend nieuwsgierig mens, maar ik ken mijn grenzen.

Ah ja, het blijven je (schoon) ouders!

Lisa

Lentekriebels

Deze week ben ik gevraagd om de jongerenpagina vorm te geven. Erg leuk om te doen en ik ben ook zeer benieuwd naar het geprinte resultaat. Thijs heeft de vorige editie al inzicht gegeven in het ontwerpproces. Deze week leek het me leuk om iets te vertellen over mijn andere passie; klimmen. Zeker nu de lente in de lucht hangt begint het weer te kriebelen bij mij. Ik klim al zo'n 10 jaar en voor mij is dit een levensstijl. Je kunt het vergelijken met surfen denk ik. Bijna al mijn vrienden zijn ook klimmers en met het begin van de lente beginnen ook de weekendjes weg naar de rotsen. Komend weekend ga ik boulderen in Fontaine Bleau. Dit is een bosrijk gebied vlak onder Parijs wat bezaaid is met bizar gevormde rotsblokken. De kunst is om op een zo moeilijk mogelijk stuk van het blok omhoog te klimmen. Zeker nu een soort matrasje en staan je vrienden om je te vangen als je valt. Om omhoog te komen heb je kracht, lenigheid en techniek nodig en ook een dosis lef. Maar ik denk dat de kern van het boulderen is dat je jezelf overwint; lichamelijk en mentaal. Dat samen met de mooie natuur en de gezelligheid van het samen zijn met vrienden maakt dit een heel bijzondere sport! Als je het ook eens wilt proberen kijk dan voor meer informatie op:

www.climbing.nl
www.bladoverklimmen.nl
www.joost.climbing.nl

Marieke

Jij werkt toch ook bij 'de Chinees' / Multi-Vlaai? Ja dat klopt...

SITUATIE 1
locatie: Multi-Vlaai
tijdstip: VROEG...

KLANT: "Jij werkt toch ook bij 'de Chinees'?"
IK: "Ja dat klopt."
KLANT: "Ja, dat dacht ik al wel! Had ik het toch goed gezien!"
IK: "Dat had u inderdaad goed gezien meneer. Zal ik de vlaai voor u snijden?"
KLANT: "Ja heel graag!"
ik snij de vlaai
IK: "Anders nog iets meneer?"
EN NOU KOMT IE...
KLANT: "Ja...SAMBAL...maar dat heb je zeker niet he?"
klant barst in lachen uit
IK: "Nee meneer, ik heb geen sambal hier."
KLANT: "Hahaha dat was een grapje hoor."
IK: "Dat weet ik meneer."
vooruit, om de klant een plezier te doen schaapachtig, als een boer met kiespijn, dat wel, meelachen, heeft de klant ook weer een fijne dag...
KLANT: "En je hebt zeker ook geen KROEPOEK he, of dat weer wel?"
IK: "Nee ook niet meneer. Dan wordt het €10,45 alstublieft."

SITUATIE 2
locatie: 'bij de Chinees' (zoals klanten dat zo mooi zeggen...)
tijdstip: een uur of 6 in de avond

KLANT: "Één Babi Pangang met nasi alstublieft."
IK: "Anders nog iets?"
KLANT: "Nee bedankt. Hé, jij werkt toch ook bij de Multi-Vlaai?"
IK: "Ja klopt."
KLANT: "Toch wel dus! Oke aha. O wacht, kun je dan de Babi Pangang ook in TIEN PUNTEN voor me snijden, want dat kan je toch zo goed, vlaaien snijden?"
*en alweer: klant barst in lachen uit,
ik lach met de klant mee*(als in: klant lacht eerst om eigen 'grap' en ik 'lach' mee om de klant een plezier te doen)

Sinds ik bij de Multi-Vlaai werk krijg ik steeds meer vragen van klanten of ik 'toevallig ook bij de Chinees werk' en andersom of ik 'toevallig ook bij de vlaaien-winkel werk'.
Met die vragen kan ik nog leven, maar de opmerkingen/wannabe-grapjes die je er gratis bij krijgt... Nee. Op de vroege morgen na een nacht met te weinig slaap ben ik niet niet 'in the mood' daarvoor (eigenlijk nooit). En dan zijn de 'grapjes' ook nog eens verre van leuk en origineel, eerder denigrerend. Ze komen ook aardig in de buurt van discrimineren (al hebben ze dat vaak zelf niet in de gaten). Klanten krijgen meteen het beeld van het stereotype 'Chinees' in hun hoofd zoals blijkt uit hun 'grapjes' die veelal bestaan uit de woorden 'sambal' en 'kLoepoek'.

Waarom ik dan toch lach om die 'wannabe-grapjes'?
Het staat zo raar als de klant alleen staat te lachen om de eigen bedachte 'grap'.
Dit kan een gênant moment opleveren voor de klant. Aardig en klantvriendelijk als ik ben gun ik de klant zijn 'momentje' en dus: vriendelijk meelachen (even tanden op elkaar en doorbijten, 'fake smile' opzetten en het is zo weer voorbij) en dan gaat de klant ook weer tevreden naar huis...

Door Ailin Chou (van de Multi-Vlaai en 'de Chinees' :P)

Colofon

Correspondentie: Graaf Florrisstraat 45, Rotterdam
info@cjo.net, www.cjo.net

Hoofdredacteur: Dimitri Woei
Eindredactie: Ailin Chou
Redactie: FenMei Hu, WaiMan Ko
Vormgeving: Marieke Broertjes
Bijdrage: Lisa